

imellem dem, forlange Vurderingsraadets Afgørelse. Denne Afgørelse vil, hvor ikke ganske særlige Omstændigheder foreligger, være at træffe under Hensyntagen til, at Brugerens Ydelser ikke kommer til at overstige, hvad der efter Brugskontraktens Indhold maa anses som rimeligt Vederlag for Brugen af Ejendommen.

De af Vurderingsraadet afsagte Kendelser i Henhold til denne Paragraf kan saavel af Ejeren som af Brugeren indankes for vedkommende Skyldraad og for Overskyldraadet i Overensstemmelse med Reglerne i Loven af 7. August 1922 §§ 10 og 12.

#### § 44.

Vurdering til Jernbaneskyld i Henhold til Bestemmelserne i Lov Nr. 105 af 18. April 1910 om Jernbaneskyld, jfr. Lov Nr. 528 af 4. Oktober 1919 om Ændringer i denne Lov, og Lov Nr. 13 af 25. Januar 1924, kan ikke finde Sted efter 1. Juli 1925; den en Ejendom den 1. Juli 1925 paa hvilende Jernbaneskyld hviler indtil Udløbet af det i § 6 i Loven af 18. April 1910 fastsatte Tidsrum paa Ejendommen som en fast uforanderlig aarlig Afgift. Det staaer dog Ejeren frit for at frigøre sig for Afgiften ved i Overensstemmelse med Loven af 18. April 1910 § 7 at betale den efter en aarlig Rentefod af 4 pCt. kapitaliserede Afgift for den tilbagestaaende Tid. Afgiften hæfter paa Ejendommen og inddrives i Overensstemmelse med de i Loven af 18. April 1910 § 6 derom givne Bestemmelser.

#### § 45.

Det bliver ved kgl. Anordning at fastsætte, hvorvidt og da i hvilket Omfang Bestemmelserne i denne Lov skal finde Anvendelse paa Færøerne.

### Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den kommunale Beskatning hviler for Byernes Vedkommende hovedsageligt paa Lovene af 19. Februar 1861 og 11. Februar 1863 og for Landets Vedkommende hovedsageligt paa Skatteloven af 15. Maj 1903. Skattegrundlaget er i Byerne en efter noget forskellige Regler foretagen Skatteansættelse af Grunden (Grundskatten), Bygningernes Assurancesummer eller Etageareal (Husskatten, Arealskatten og til Dels den københavnske Grundskat) og Ejendomsskyldværdien (den kommunale Ejendomsskyld); paa Landet er Skattegrundlaget Hartkornet ( $\frac{1}{5}$ ) og Ejendomsskyldværdien ( $\frac{4}{5}$ ). Indenfor Byerne hviler den overvejende Del af Ejendomsskatterne paa Bygningerne efter Assurance, Etageareal og Ejendomsskyldværdi, saaledes at Opførelse af nye Bygninger medfører forøget Skattebyrde for Ejendommene. For Landets Vedkommende hvilede Skatterne oprindeligt paa Jorden, men ved Overgangen fra Hartkornsskatten til Ejendomsskylden blev ogsaa her de arbejdsskabte Værdier inddragne under Beskatningen. Ved denne Overgang skete der derved en Forskyd-

ning i Skattebyrden til Ugunst for de Landbrug, hvor Bygninger og Forbedringer udgør en forholdsmæssigt stor Del af Ejendommens Værdi, hvilket har medført dels, at de velbyggede og vel drevne Ejendomme er kommet til at bære en uforholdsmæssig Byrde, dels en Forskydning af Skattebyrden fra Landejendomme med god Jord til Ejendomme med daarlig Jord og endelig en almindelig Forskydning fra de større Landejendomme over til de mindre Brug og i det hele til Ejendomme, hvis Grundværdi er lav i Forhold til Ejendomsskyldværdien.

Af den ved Lov Nr. 51 af 14. Marts 1911 nedsatte *Landbokommission* blev der i denne Kommissions Betænkning 2den Del afgivet et Forslag til Omordning af Beskatningen af faste Ejendomme i *Landdistrikterne*. Som Grundlag for den kommunale Beskatning af faste Ejendomme i Landkommunerne gennemførte dette Forslag en Deling mellem Jordens (Grundens) og Bygningernes Værdi. For den kommunale Beskatnings Vedkommende gik Forslaget ud paa, at Amtskom-